

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvezčer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemam za avstrijsko-ugarske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četr leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četr leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 0 kr. za četr leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.
Dopisi naj se izvole frankovati. — Rokopisi se ne vrčajo. Uredništvo in upravnštvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, "Gledališka stolba".

Upravnštvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

"SLOVENSKI NAROD"

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13 gld. — kr.
" pol leta	6 " 50 "
" četr leta	3 " 30 "
" jeden mesec	1 " 10 "

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četr leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
" pol leta	8 " — "
" četr leta	4 " — "
" jeden mesec	1 " 40 "

Upravnštvo „Slov. Naroda“.

Politične igrače.

Iz Istre.

Nam Istranom vidijo se dogodjaji v dobi Taaffevega ministerstva politične igrače. Ministerstvo ima neki program in ga je tudi razglasilo. Sam ministri predsednik razvijal ga je v državnem zboru. Naslanja se na cesarjevo željo: mir hočem imeti mej svojimi narodi! Da, to je načelo, vredno vladarja, ki zapoveduje velikej, mnogonarodnej državi. Njegov prvi, najvišji uradnik zavezal se je pred njim in pred svetom izvrševal cesarjevo voljo. — Taaffevega ministerstvo ni več mlađo. Nahaja se že v dobi, v katerej mora tudi dete zapustiti svoje igrališče in se početi baviti z resnejimi stvarmi. —

Da bi bil grof Taaffe hotel mahoma odpraviti vse ukoreninjene, zastarele krivice posamičnih narodov, zadel bi bil gotovo na upor, kateremu ne bi bil kos. A polagoma pripravljati pot reformam, izvirajočim iz njegovega programa, to mu je imela biti zadača. Je li tako delal? Ako je kje — v Istri ne! Ne samo, da je v Istri ostalo vse pri starem tako glede uradov in šol in sploh uprave, neznosno stanje poostruje se dan za dnevom pro-

gresivno. To se je pokazalo pri zadnjih deželnoborskih in pri letosnjih volitvah v državnem zboru. Da ni prišlo do žalostnih prizorov, do krvavih tepežev, zasluga je slovanskih rodoljubov. Bila bi to jako lepa ilustracija mirjenja narodov pod pritiskom strankarskih c. kr. uradnikov Taaffejeve dobe. Politična igrača!

Da bi mogli opaziti samo najmanjšo pripravo za zboljšanje krivičnih naših razmer! Ali zaman preiskujemo vladne čine v Taaffejevi dobi. Pač pa nam štrle nasproti dejanja, ki jasno pričajo, da so se vršila v korist stranki, ki je nam in državni vlasti nasprotna. Tako se razumeva pomirjevanje narodov v Istri.

Glavno vprašanje je, kakor povsod, tudi v Istri osobno. Pričetkom Taaffejeve dobe, ko se je vse navduševalo zanj, imeli smo najbolje nade. Ko so slovenski poslanci odločno obsodili zlo gospodarstvo v Primorju, veselili smo se bližnje premembe v Tržaški namestniški hiši. A varali smo se grozno. Baron Pretis postal je, pravijo, da podprt z močnim plečem kraškega mogotca (katerega zvezda zdaj že bledi). Pravijo tako, ker si nerazumljivih odnošajev ne vedo razlagati, ker ne vedo za drug pravi uzrok, o katerem ne moremo tu razpravljati. I to je politična igrača. Karakteristično pa je, da nekateri mislijo, da more namestnika vzdržati proti načelom ministerstva in proti volji naroda — vaški župan! Baron Pretis, mož, ki ni nikdar tajil in ne bode, da se nikakor ne strinja s sedanjem vladom, mož ki je znan nasprotnik Slovanov, trdno sedi na obali Adrije. Njemu smo izročeni, on nas vlast po svojih načelih, ki so utrjena po monogletnem delovanju, on ima značaj, svoje prepričanje katerega mu ne bode predvrgačil nikdar ni grof Taaffe ni kdo drugi. Po njegovih načelih ravna se ves vladni aparat In zato nas še vedno osrečujejo Eluschege in Gummeri in Jettmar in Sforze itd. — Kakor se sploh zovejo ti Pretisovi pomagači. — Ni li to politična igrača?

Važno vprašanje je svobodna volitev. Tu bi morala imeti vlast poleg tega, da je svečano izjavila, ne umešavati se v volitve, tudi ozir na glavno točko svojega programa, pomirjenje narodov, in na svojo in državno korist. Ali evo vam zopet politične igrače! Kako se je postopalo v Primorju, v delokrogu barona Pretisa, pri ravno dovršenih volit-

vah? Z Goriškega res ni bilo glasa, da bi se bila vlast protivila kandidaturi dr. Tonklija. Grozdje bilo je kislo. Zato pa je v goriškem veleposestvu vspešno delovala. V Trstu reklo se je celo, da je vladljubo, ako pride Nabergoj zopet v zbor. I to je politična igrača. Mi smo prepričani, da je ta prijubljeni, popularni mož voljen po želji naroda in da se bar. Pretis ni nikdar zanj navduševal, toliko manj za načela, katera Nabergoj zastopa. Je li v Istri bil kak kandidat vlast po volji? Da, troje Coroninjevcov: Defranceschi, dr. Vidulich in dr. Millevoi. Znano je, da je dr. Vitezic zelo prijubljen istrskim Slovencem in Hrvatom. Znano je, da ga Dunajska vlast ne gleda s posebno milostnim očesom. Znano je nadalje, da je bar. Pretis igral glavno ulogo pri Vitezicovi modri poli. Kake so bile priprave za državno-zbarske volitve v iztočnej Istri, je tudi še vsakemu v spominu in ne manj, da si je okr. glavar Jettmar, Pretisov ljubljeneč, stekel posebnih zaslug (!) pri uduševanju Kastavskih nemirov. A Vitezic je vendar sijajno prodrl — bilo je grozje tudi tu prekislo. Ne tako v zapadnej Istri, kjer je, kakor je „Slovenski Narod“ že dovolj obširno razložil, propal naš kandidat vsled nezakonitosti, vsled pritiska c. kr. vladnih organov. V mestih in trgih, kjer je dosegel dr. Mandič častno manjšino, pa se je progasio, da je nasprotni kandidat, dež. glavar dr. Vidulich, vlasti všeč! Se ve, za to, da bode v drž. zboru, kakor do zdaj, nasprotoval je! Zopet politična igrača.

Za politično igračo zmatramo tudi prizadevanje ustvarjati nekake srednje ali vladne stranke v deželah, kjer so potrebne toliko, kakor vozlu peto kolo. Kaj treba vladne stranke Kranjskej, kjer je itak vse vladno, samo, da vlast pokaze dobro voljo, zadovoljiti opravičenim zahtevam. Zakaj se ne bi raje poskusilo s tako stranko v Istri, kjer je potreba istinita, silna, kjer tako postopanje zahteva državni interes? In kje bi bilo lagje ustvariti tako stranko — malo sicer po številu, a odločno — nego baš v Istri? V zadnjih člankih dokazali smo že, da velika slovenska večina Istre nikdar do večine v deželnem zboru priti ne more. Dobro pa je znano, da je italijanska večina popolnem brezozirna. To se ne strinja s Taaffejevim programom. Kaj tedaj storiti? Vlasta naj upelje v

LISTEK.

Pariz v Ameriki.

(Francoski spisal René Lefebvre. Poslovenil * * * Stat nominis umbra.)

Jednointrideseto poglavje.

Nekateri neusečni nasledki potovanja v Ameriko.

(Dalje.)

In da ste to dosegli, moralni ste beračti in roke stegovati.

Da, rekel je smehljaje, požreti sem moral že marsiktero ponižanje. Kraljice na desnici, kraljice na levici, ministre in hišnike, vse sem že prosil, vsem sem se že lizal; in dosegel sem svoj namen — in to je bistvena stvar. Ne gledajte me tako debelo, doktor; storil sem jaz, kar stori vsak in vi bodete storili kot jaz. Zaradi tega pa nesem manjši domoljub in zmeraj pri nasprotni stranki; vrstim se kot vsa Francija k levi sredini in, mej nama naj ostane, ponosen sem na to. Kadar pa gre za bodočnost in dobro mojih otrok, spravim v žep svoje misli, ki mi nič ne hasnijo.

Da posežete dan prevrata zopet po nje, kaj ne! rekel sem mu polsmešno.

Nedvomno, odvrnil mi je prijateljski. Človek služi jedni vlasti, a ne žrtvuje se ne za njo. Velika prednost državne uprave je tudi, da jej prevrati zmeraj koristijo. Načelnik odpade, mladi ljudje se pa dalje pomikajo; vsakih petnajst let je taka odločilna doba; srečen, kdor lehko priliko porabi ter dobro številko potegne.

Res pravi modrijan ste, gospod Rose.

Ne priprosto razumen, pameten mož, odvrnil mi je z ošabno skromnostjo. Glejte le na primer mojega Alfreda. Vse šole je z odliko izvršil; pri veliki izkušnji dobil je prvo darilo za francoski govor. Ko bi ga bil poslušal, postal bil bi odvetnik: res lepo poprišče, a dolgo, težavno, polno dela, katero za sedaj nikamer ne pelje. Nasproti pa mladič s svojo duhovitostjo, s svojo olikanostjo in vlijadnostjo mora biti le dvakrat ali trikrat srečen, da postane v desetih letih podprefekt, v petnajstih prefekt in morebiti tudi senator.

Oh, moj Bog! vzkliknil sem, ali slišite ropot na ulici?

Rose je tekel k oknu.

Nič ni, rekel je, padel je le neki konj in mož prek njegove glave.

Izgubljen sem: to me bode zopet petsto doljarjev stalo.

Kaj pa vam je, gospodine? vprašal je lekar, ki se mojega strahu ni mogel pojasniti. Da si neznanec na ulici zlomi vrat, to se pripeti pač vsak dan, kaj vam to mari? To so nesreče, za katere nikdo ne odgovarja.

To se tiče vsaj vaše državne uprave, rekel sem mu, ko sem se zopet zavedel in pomisli, da nesem več v Ameriki.

Državna uprava ni nikdar odgovorna, odvrnil je Rose z radostnim glasom. Uprava za nas skrbí, za naše denarje in na našo nevarnost.

Tu mora vendar biti nadzornik.

Nedvomno, odvrnil je; a nadzornik zavisa od namestnika, namestnik pa od vlasti, katera zopet le od Boga in od sebe same zavisa. Že ranjki oče mi je rekel, da so tri slučajne nezgode, katerih nikdo ne odškoduje: razbitje ladije, požar in dejanje vladarjevo. Dandanes so zoper razbitje ladije in zoper požar vsaj zavarovalnice, zoper dejanje vladarjevo

Istri svobodno volitev in stavimo, kar se hoče, da Slovani dobimo v drž. zbor dva poslanca iz kmetskih občin in deželnem zbor 12 posancev iz kmetskih občin in 2 iz mest in trgov. Zahtevamo mar preveč ako hočemo svobodno voliti? Ne treba nam vladne podpore, nego svobodno volitev vodijo naj nepristranski uradniki. Pri vsej materialnej moči, katero naši Karnjeli brezvestno in v protislovji s kazenskimi zakoni uporabljajo, borili se bodoju naški in zmagali, ako se svobodno voli.

Pogledimo razmerno strank v deželnem zboru za ta slučaj: 16 Italijanov, 14 Slovanov. Vladne stranke tedaj ne bi bilo treba iskati v voljenih poslancih: neovirano bi zastopali Italijani v večjem broju svojo manjšino, a Slovani v manjšem svojo večino. Srednja stranka bili bi 3 biskipi, kar se z njih poklicem tudi strinja. Mi si vsaj mislimo, da se v takem položaju i biskipi ne bi smeli odtegovati posredovalnemu delovanju v korist dežele. Gresili bi proti svojim svetim dolžnostim. — Ali tudi v slučaji, da bi se biskipi sodelovanju odtegovali, kakor se zdaj, bilo bi vladni najlaglje posredovati. Treba je pridobiti iz ital. večine samo dva glasa in srednja ali vladna stranka bila bi ustvarjena, kajti ta 2 glasa odločevala bi vedno. Bilo bi namreč v zboru 14 Slovanov, 14 Italijanov in 2 poslance vladni na razpolaganje. Razmera ostala bi vedno ista, naj pripada predsednik (dež. glavar ali njegov namestnik, ki ne glasuje), jednej ali drugej stranki — srednja stranka bi odločevala.

Se ve da Slovani tudi tako ne bi zadobili onega, kar jim pripada. Ali vsekakso bili bi zadovoljniji z manjim zlom. Bolje bilo bi za nas, biti zavisi od pravične vlade, nego trpeti i giniti pod nasiljem brezozirne nasprotne večine, ki se brati s poučno druhaljo, da mirne Slovane zasramuje in napada. Tako bi se ublažile razmere, prouzročene po krivičnem deželnem in volilnem redu, po dosedanjem pritisku ital. manjšine in c. k vlade. To je jedina mogoča pot, pomiriti narodnosti v Istri. Približevali bi se zlatno zlatim načelom: vsakemu svoje in nobenega ne pritiskati na steno. Bil bi to prvi korak k izvedenju Taaffejevega programa, s časom zavladal bi mir in okoristila bi so dežela iz poštenega prizadevanja. A Irredenti strta bila bi glava v Istri.

Tu ne bi bila, a na Kranjskem je in je srednja stranka — politična igrača!

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 24. junija.

Desnica bode v prihodnjem **državnem zboru** razdeljena zopet v štiri klube, kakor je bila do sedaj. Jugoslovenski klub se ne bode osnoval, ker slovenski in dalmatinski poslanci iz raznih uzrokov ne bodo izstopili iz Hohenwartovega kluba. Lichtensteinovi pristaši bodo pa ohranili svoj klub. Poudarjalo se je, da bi bilo dobro, da se Lichtensteinov in Hohenwartov klub zopet združita, a poslanci Lichtensteinovega kluba si ne upajo pristopiti v Hohenwartov klub. Bojé se svojih volilcev. Pri letošnjih volitvah so tudi nemški konzervativni volilci pokazali, da imajo svojo voljo in si ne dajo vedno od vodij zapovedovati. Volili so n. pr. Zallingerja, če tudi ga ni konservativni volilni odbor pri-

pa nam le ostaje, kar so že naši pradedje imeli: le odpoved in zatajevanje samega sebe.

Na ta način, vzklknil sem, ne ravnajo v...

Rose me je pogledal, grizel se v ustne ter molčal.

Sicer pa, nadaljeval je lekar, boste kmalu rešeni tega ostudnega tlaka, nad katerim so vsi kočičaži že deset let obupavali; bodoči mesec bodo vas razvlastili.

Kaj, jaz razvlasten?

Vi tega še ne veste? odvrnil je; zadeva se že osem dnij obravnava.

Jaz se ustavim, pritožim se.

Pritožite se, zakaj? rekel je z očetovskim glasom. Dragi sosed, vi pač poznate basen o železni lonci in o prstenem. Ne držite se kislo, to je nekristno včasih celo škodljivo; porazumite se z upravo; ta vam bode primerno plačala vašo hišo; kaj hočete več?

Iz svoje očetovske hiše se ne dam pregnati časopisi so tu, napravil budem ropot.

Časopisi, rekel je lekar. Jaz bi najrajše, da bi vse zatrli. Zakaj so nam zadnjih deset let? Prej, za prejšnje vlade, povedovali so vsaj ministrom svoje mnenje; to je nas vsaj kratkočasilo.

Agitovanje nemških nacionalev razširilo je tudi svoj upliv v konservativne dežele. Na Solnogradskem pa še Lienbacher širi centralistične ideje. Zategadelj se Lichtensteinovec bojé, da bi jim volilci ne steli za izneverjenje nemškemu narodu, ko bi pristopili klubu, v katerem je večina Nenemcev, namreč Slovencev, Dalmatinov in Rumunov. Iz tega se tudi razvidi, da Lichtensteinov klub za desnico ne bode zanesljiv, ampak bode omahoval mej centralistični in avtonomistični načeli in tako ovi-ral vspešno delovanje državnega zborna. — Letos so v raznih krajih državni uradniki preveč mešali se v volitve. Več demokratskih poslancev misli, da tako umešavanje državnih uradnikov v volitve napsrotuje državljanškim in ustavnim svoboščinam in bodo zato to stvar spravili v državnem zboru v razgovor in stavili primerne preloge.

Brodska trgovska zbornica je letos tudi volila liberalca Kallira v državni zbor. Da to ne ugaja Poljakom, si lahko mislimo. **Gališki** deželni zbor je že večkrat sklenil resolucijo, da se ta trgovska zbornica preseli v Tarnopol, tam bi namreč dobila bolj poljski značaj. Sedaj bodo pa Poljaki še bolj silili na to.

Poljaki že nekaj časa sem črnijo **russinska** prevajatelja državnega zakonika, da se ne poslužuje rusinskega, ampak ruskega jezika. Ministerstvo zahteva od prelagateljev, da se opravičita. Povprašali bodo tudi nekatere jezikoslovce, da se izjavijo, je li jezik, katerega se poslužujeta, rusinski ali ruski.

Ogerski minister notranjih zadev poslal je vsem občinskim predstojništvom okrožnico, v katerej svari inženérje, delavce in rokodelce pred izseljevanjem na Grško, ker tam manjka dela in je plača tako slaba, da jedva zadostuje za hrano. Izseljenci potem navadno nadlegujejo avstro-ogerske konzule, da jim dadó podporo, da se morejo vrniti domov.

Finančna sekacija **bosenske** deželne vlade končala je budgetna posvetovanja. Deželni proračun je tako ugoden in kaže celo nekaj preostanka. — V petek odpotuje minister Kallay iz Serajevega. — Deželna vlada bosenska je precej poostriščila določbo zaradi potnih listov. Bošnjaki in Hercegovinci, kateri hočejo potovati v inozemstvo, morajo si pre-skrbeti potni list za inozemstvo. Kdor bi se ne držal te določbe, bode policijsko kaznovan. Za potovanje v avstro-ogerske dežele pa ta določba nema veljave. Vsak inozemec, ki pride v Bosno ali Hercegovino, mora se izkazati z rednim potnim listom svoje domače oblasti, katera mora biti ogledan od tamošnjega konzulata. Ta določba pa tudi ne velja za avstro-ogerske državljane. Vsak inozemec, ki pride v Bosno ali Hercegovino, mora prvej političnej oblasti pokazati potni list, objaviti smoter svojega potovanja in kako dolgo misli ostati v deželi. Ako hoče inozemec v kakem kraju, kjer je sedež političnega oblastva, ostati čez štiriindvajset ur, mora pri oblastvu deponovati potni list. Kadar odpotuje dalje, se mu zoper izroči potni list. Inozemci, ki bi ne imeli potnega lista, se bodo kaznovali z visoko denarno kaznijo ali z zaporom, potem pa iztirali iz dežele. Tudi sicer se bodo smeli inozemci izgnati, če se bode domnevalo, da so nevarni javnemu redu in miru. Te stroge določbe nekaj neso brez vsega političkega pomena. Vsakdo pa tudi lahko previdi iz tega, da v Bosni in Hercegovini ni vse tako, kakor bi moralno biti, če misli deželna vlada, da je treba red in mir varovati s tako strogimi na-redbami, katere bi celo utegnile škodovati trgovini.

Vnajanje države.

Za celo **Italijo** imajo pomen volitve v Rimski mestni zbor, da celo v drugih državah obračajo na nje nekaj pozornosti. Pri letošnjih dopolnilnih volitvah izvoljenih je 21 liberalcev in 3 klerikale. Udeležitev bila je tako živahnna. Skoro vsi volilci prišli so na volišče.

Sedaj ne vem, kako bolezen so jim vcepili, sedaj časopisi molče kot ribe v vodi. Obsegajo le naznana. Ali naj še vsako leto plačujem petdeset frankov, da mi v hišo pošljajo imenik vseh malovrednih prodajalnic, česar prednosti se po pet vrsta neprestano hvalisajo? Ko bi bil jaz vlada, zapovedal bi vsem časopisom resnico govoriti: vrhu tega mi pa zadostuje uradno glasilo (moniteur) in celo to je odveč.

In vi ste liberalci?

Svobodnomiselnik in svobodni zidar do smrti, rekel je, vzdignivši roko s čudnoliko resnostjo. Že štirideset let sem se moja politična vera ni le za pičico premenila. Živila naš neumerjoči pre-vrat in naše cesarstvo, ki sta slavna načela od leta 89. nesla celo do Moskve! Pogin plemenitnikom in izselnikom! Pogin zavitarjem, ki jedini so vso našo nesrečo prouzročili! Jaz nesem sovražnik veri, kajti ljudstvu je neobhodno potrebna, a zahtevam pa domoljubno in dobromisleč duhovščino. Jaz črtim ne-zvesti Albion ter preklinjam rusko samosilje. Jaz želim, da bi Francozje osvobodili vse zatirance: Poljake, Ogre, Valahe, Srbe, Grke, Maronite, Italijane in zamorce. Vrhu tega pa ljubim mir, znanosti in umetnosti in nikdar se ne more dovolj storiti za

Listi vedno bolj ugibljejo, kdo bode naslednik Manteufflov. Imenujejo se razne osobe, među njimi tudi princ Nikolaj Nassauski. Ta princ je nekaj kako nadarjen, in nemški cesar ga tako čisa. L. 1866 je princ Nikolaj po izidu vojne, ki je bila za Navasko nesrečna, vodil pogajanja s Prusijo. On je morganatično oženjen z duhovito grofino Merenberg, hčerjo ruskega pesnika Puškina. Drugi pa misijo, da bode bivši pruski minister notranjih zadev Eulenbergh imenovan namestnikom za Alzacijsko in Loreno.

Minister vnajnih zadev predložil je francoske zbornici mirovno pogodbo, katero sta sklenila **Kitaj** in **Francija**. Ta pogodba definitivno priznava pravice Francije na Anam. Anam bode z drugimi državami le po posredovanji Francije občevali. Francija zavezala se je, da pomiri Tonking, Kitaj je bodo olajševal to nalogu. Kitaj bode priznal pogodbe, katere bosta sklenila Anam in Francija. Francoske zbornici bodo Kitajci odprli še nekatere kraje, ki se bodo pa pozneje določili. Francosko-kitajski komisari, kateri se bodo imenovali v treh mesecih, bodo uredili trgovino med temi državama. Za blago, ki se bode prevažalo među Tonkingom in pokrajinama Yunnan in Quang-Si, se bode znizala carina, ta carina pa ne bude veljala za promet među Tonkingom in Kantonom. Trgovina z opijumom se bude uredila s posebnimi določbami. Da pospeši trgovino, bode Francija gradila železnice in ceste v Tonkingu. Ko bi Kitaj začel graditi železnice, bode se ozirali na francosko industrijo. Francozi izpraznijo Formozu in Pescotores čez jeden mesec, ko bode podpisana mirovna pogodba.

Dopisi.

Iz Trsta 22. junija. [Izvireni dop.] (Cikorijsko. — Čitalnica.) Še ne mirujejo razburjeni duhovi pri zadnjih volitvah sramotno propale cikorijske stranke. Glasila neodrešene stranke iščejo v besednjakih blaženega jezika dan na dan novih psovki, da ž njimi mažejo papir, s katerimi bi hoteli uničiti ali vsaj zmanjšati ugled in spoštovanje, katero uživajo vrli naši voditelji, njim na čelu dični Nabergoj. Posebno glasilo „štor Poldota“ „Šalobarda“ pluje umazane pene iz svojega pokvarjenega želodca, na katerih penah se pozna srd v prsi zadetega, besnečeza zmaja. Res, da pobalinsko sestavljeni psovki proti častitim osebam nemajo upliva, ker preočito kažejo le zadnje poskuse rešitve pred smrto, — a človeka vendar srd obhaja, ko vidi, kakih nesramnih sredstev se poslužujejo oni, ki hočejo jednemu glavnih mest avstrijskih deželi dati znak svoje stranke. Sredstva so istinito nesramna, — a ne le na papirji je uporabljal, tudi v dejanji kažejo svojo zlobnost. Odkar je „štor Polda“ propal, je kruh, kateri pekó naše vrle Slovenske, umazan, slabo pečen, škodljiv, — da kot „Šalobarda“ piše, je nekdo, ki je kos kruha, tako zvane „bige“ pojedel, celo umrl. — Šalobardino uredništvo in njena stranka si je naročila kruha iz Pazina. Mleko naših okoličank — pravi prej omenjena — je z vodo in kozjim mlekom mešano, zato je treba furlanskega; ravno tako je škodljiva zelenjava, ki raste na slovenskih tleh, treba si jo je naročiti iz Laške. Zakleli so se tudi, svojega umazanega perila ne dajati več slovenskim pericam, macheve hočejo, da ga perejo v bližnjih Miljah, kjer je bolj laško ljudstvo. „Šalobarda“ bode celo na svojo roko pripravila perilni stroj. No, k temu bi je gotovo častitali, ker celemu uredništvu pristaje bolje

naše narodno gledališče, za Comédie française, kjer sem še Talmi v Sylli ploskal:

J'ai gouverné sans peur et j'abdis sans crainte.

Jaz sem za močno in domoljubno vlado, ki sluša poštenjake ter jim klobase deli, odvetnike in kričače pa učazi. Zahtevam toli močno vojsko, ki se vsej Evropi lehko postavi, mornarico, ki lehko Angliji kljubuje, zahtevam povsodi prekope, povsodi železnice; zahtevam, da vlada vsakemu delavcu dela in kruha preskrbi. Pri tem pa zahtevam mali državni proračun in malo davkov. Nikakor nečem, da bi se država mastila z znojem ubogega naroda. To je moje veroizpovedanje; isto kakor vseh dobrih državljanov.

In svoboda, vprašal sem ga, jaz je ne zasledim v vašem načrtu.

Motite se, odvrnil mi je. Ali vam nesem rekel, da sem za močno vlado, za upravo, ki vsak osebni upor pomandra? Ko hitro bode državna oblast, o svojih resničnih koristih razsvetljena, bode nas silila, da bodo svobodni, imeli bodoju tudi svobodo ter jo vesoljnemu svetu razpečavali.

Kaj pa vam je svoboda? vprašal sem ga.

(Dalje prih.)

dostojanstvo perilcev, nego li, da zlorabijo žurnalistično ime. Neodrešeni junaki se že sedaj pripravljajo, da bodo mogli o svojem času „šturm“ za domišljavo njih državo. Dan na dan koji teh pobalilov prevrne jerbas ali kaj jednacega kakej revnej slovenske branjevki, potem pa se spusti v laški narodni tek. Kolovodja njih pa, dr. Ciatto, urednik „Šalbardin“, poskusil je zopet jedenkrat te dni, če bo mogel sabljo vihtiti, s tem, da je s palico zahnil na velikem trgu o belem dnevu po sotrušniku patriotičnega lista „Il Soldo“. Vendar ni se mu posrečilo in hvalo mora vedeti redarstvenim uradnikom, da so ga vzeli pod svoje varstvo, družače bi jo bil draga skupil. — Še tisoč jednakih dogodkov bi se moglo navesti, vendar bi bila prevelika čast onim pobalinom, ko bi se resni slovenski dnevnik preveč bavil z njih fakinskimi dejanji. Pustimo jih, naj se nadalje pripravljam na njih sveti boj!

Naša „Slovanska čitalnica“ živi in vrlo napreduje. Pred malo časom imela je občni zbor, pri katerem so se popravila in pomnožila pravila. Na mestnija jih je že potrdila. Pa tudi društveno življenje v tem narodnem shajališču je živahno. Posebno mi je omeniti koncerta, kateri je priredilo društvo 20. t. m. na lepem čitalničnem vrtu. Zbral se je vse, ker je slovanskega odličnega, čestitega, imovitega in — lepega. Počastili so zabavo i razni dostojanstveniki s svojim pohodom. — Vojaška godba tridesetih mož s kapelnikom svirala je krasne slovenske komade, vmes pa so nas razveseljevali čili pevci čitalnice z izbornim petjem pod vodstvom vrlega pevovodje g. Bartelja. Posebno sta dopadali „Oblaček“ z milodonečim dvospievom gg. Pelicona in Gergoleta in „Zrinsko Frankopanka“ katero slednjo je spremljala godba. Pesen ta iz Zajčeve opere „Zrinski“ je res krasna in utis, kojega napravi na slušalce, je mogočen. Morala bi se udomačiti pri vseh zborih naše domovine, in prepričan sem, da bi se priljubila, kot se je priljubil že narodni „Uboj“. — Po koncertu nastale so tri stranke, katere so se vsaka po svoje lepo zabavale: Mlajši svet pričel je rajati, drugi so pri kozarcu na vrtu poslušali vesele glasove ter se pomenkovali — a onim, ki neso hoteli še prostih src zgubljati v dvorani po nežnih deklicah krasno odičene, — podali so se na kegljišče in se tam zabavali.

Hvalo moramo izrekati neumornemu odboru, ki zna podajati tako izvrstne dušne hrane svojim članom, zato pa menim, da izrazim čute vseh udeležencev, ako mu zakličem krepek: Slava:

Kamenski.

Za „Narodni dom“!

V Ljubljani osnovalo je več rodoljubov „Krajarsko podružnico Narodnega Doma“ z naslednjim poslovnim redom:

§ 1. Podružnica si prizadeva, pridobiti vsacega Slovence za svojega člena.

§ 2. Vsak član plača na mesec 1 krajcar ali na leto 12 krajcarjev.

§ 3. Podružnica ima v vsaki fari svoje poverjenike, ki pobirajo krajarske doneske in jih pošljajo blagajniku „Narodnega Doma“, g. dr. Staretu v Ljubljani.

§ 4. Blagajnik vodi podružnice račune v posebni knjigi, ter jih objavlja v vseh slovenskih časopisih.

Rojaki! Pomen „Narodnega Doma“ Vam je znan. Narod slovenski si hoče zgraditi v beli Ljubljani ponosen hram, ki bodo središče njegovemu javnemu življenu in dom narodne slovenske zavesti. Pokloniti ga hoče v last prvemu našemu literarnemu zavodu, „Matici Slovenski“. Njej bode „Narodni Dom“ donašal neposredne koristi; ona ga bude čuvala in hranila poznim rodom kot najlepši spomin slovenskega domoljubja!

Da se nam prej uresničijo te srčne nade, osnovali smo „Krajarsko podružnico“. Skoraj nepoznate doneske bode pobirala od svojih udov, a vendar upa njen odbor, da nabere z malimi darovi izdatne svote.

Zrno do zrna pogača,
Kameu do kamna palača!

Ko bi žrtoval vsak Slovenec na mesec le jeden krajcar, pomnožilo bi se v teku leta imetje „Narodnega Doma“ skoraj za dve sto tisoč gol dinarjev! Tako ugodnega vspeha pač ne pričakujemo; velik del teh denarjev pa se vendar lahko nabere, ako nas boste blagovoljno podpirali, mili rojaki.

Zato se danes obrača odbor na vse domoljube slovenske, vabeč jih, da postanejo udje in delavci „Krajarske podružnice“. Posebno prosi rojake po deželi, naj podpirajo njegov namen. Pozivlja jih, da stopijo z odborom v ožjo zvezo in mu kot poverjeniki pomagajo nabirati doneske.

Oni rodoljubi, ki bi hoteli prevzeti poverjeništvo — lahek in neodgovoren posel — naj blagovolijo naznaniti svoja imena. Odbor se bode potem pismeno z njimi natančneje dogovoril.

Napis je:

Krajarska podružnica „Narodnega Doma“

(Dr. Jos. Star) v Ljubljani.

Rojaki! Podpirajte nas v obili meri; narod slovenski se bode vedno hvaležno spominjal onih, ki so bili zvesti sini njegovi!

Odbor

Krajarske podružnice „Narodnega Doma“.

Iz mestnega zbora Ljubljanskega.

V Ljubljani 23. junija.

Predseduje župan g. Grasselli. Navzočnih 20 odbornikov. Overovateljema zapisnika imenuje župan odbornika Velkovrha in Žagarja.

V imenu personalnega in pravnega odseka poroča dr. Zarnik o izpustu praktikanta Viktorja pl. Schrey-a, ki je imenovan hraničnim uradnikom in nasvetuje, da se mu dovoli izstop s 25. dnem junija. Dalje nasvetuje, da se izpraznjena služba praktikanta ne razpiše, ker se je itak že oglasilo pet prosilcev, in naj se ta služba jednemu izmej teh odda. Predloga se odobrita.

Podžupan Vaso Petričič poroča o ponudbi Karola Sirnika, da bi mu mesto prodalo hišico št. 19 pred Prulami, za katero ponuja 600 gld. Magistrat zmatra to vsoto za prenizko, torej se ponudba Sirnika po nasvetu finančnega odseka odobje.

Podžupan Vaso Petričič nadalje poroča v imenu finančnega odseka o skontrovani vseh blagajnic in zaklad, kat re upravlja mestna občina. Vršilo se je skontrovanje 9. t. m. in našlo vse popolnem v redu, kar zbor na znanje vzame.

Dr. Star poroča v imenu finančnega odseka in nasvetuje, da se zaostala stanarina 94 gld. 41 kr. Josipu Germek-u, ki nema nič premoženja, odpše. Obvelja.

V imenu stavbenega odseka poroča odbornik Potočnik o vspehu nove licitacije glede gradnje obrežnega zidu pod Hradeckega mostom in nasvetuje:

1. Ponudba A. Dekleva in J. Kneza se ne vsprejme.

2. Tekom meseca septembra t. l. razpiše naj se gradnja obrežnega zidu vnovič s pogojem, da se ima zvršiti do konca avgusta 1886.

3. Mestni magistrat ima uporabljati potrebna sredstva, da se obrežje, če bi treba bilo, v tem stanju obdrži. Poročalec naglaša, da se bodo pri novi dražbi dosegle gotovo boljše ponudbe, ker bodo mestni kamnoseki čez zimo časa imeli, da si potrebno kamenje preskrbe. Tudi ne gre letos zidati obrežja, ker se popravljajo temelji hiše štajerske eskomptne banke in ker se bode prezidala tudi hiša gg. Krisper in Urbanc.

Dr. Tavčar ugоварja odsekovim nasvetom in nasvetuje, naj se vsprejme ponudba A. Dekleva z 15% nadplačo in naj se mu obrok, do kdaj se ima delo zvršiti, podaljša do konca oktobra. Mestni odborniki Gogala, dr. vitez Bleiweis in Pakič podpirajo odsekove predloge. Pri glasovanju ostane predlog dr. Tavčarja v manjšini in se vsprejmo odsekovi predlogi.

Profesor Zupan poroča v imenu šolskega odseka o izvolitvi dveh članov v c. kr. mestni šolski svet in nasvetuje, naj bi se dosedanja člana dr. Tavčar in profesor Levec zopet izvolila, ter se njima s tem zahvala izrekla za njijino trudoljubivo delovanje v tej korporaciji.

Dr. Zarnik naglaša, da ima mestni šolski svet le z ljudskimi šolami posel, torej predлага, naj bi se izvolila gospod učitelj Feliks Stegnar in dr. Tavčar, čemur mestni zbor pritrdi.

Mestni odbornik Valentincič poroča v imenu odseka za oblepavo mesta in finančnega odseka o novi ulogi odbora jahaškega društva, glede prostora za sezidanje jahališča.

Jahaško društvo bi kupilo ves prostor, ki meri 7644 sežnjev za 3623 gld. 88 kr., pridržalo bi si pa le 400 □ sežnjev, ostali prostor okoli ja-

hališča podari mestu nazaj proti temu, da je slednje odveže uknjižbe na posestvo, da ima okrog jahališča vzdržavati park, sploh, da se ostali prostor proda brez pogojno. Poročalec g. Valentincič nasvetuje, da se ponudba jahaškega društva vsprejme.

Mestni odbornik Ludovik Ravnhar se proti predlogu. Mestni zbor je, varovaje mestne krošti, hotel ustrezni želji gospodov jahaškega društva. Moral je pa tudi z ozirom pa javni značaj poslopja, kar so prosilci sami naglašali, zahtevati, da so vsi napisi v slovenskem in nemškem jeziku, kar je tako naravna stvar, da se sama ob sebi razumeva. A vsa stvar je prišla v obravnavo nemškutarskim kolodnjem, ki so se precej protivili temu, kot so vredni vsega slovanskega in napravili iz nedolžne stvari „Cause celebre“. Govornik je odločno proti temu, da bi mestni zbor pri storjenih sklepih v tej zadevi kaj izpremenil in nasvetuje, naj bi se to sporočilo jahaškemu društву.

Dr. vitez Bleiweis podpira predlog Ludovika Ravnharja. On bi najrajši, da bi se svet sploh ne prodal jahaškemu društvu, katero bode sozidalo v sredini kako kolib, ki gotovo ne bode mestu v oblepavo. Rajši bi se svet prodal kranjski stavbeni družbi, katera bi na njem zidala lepe hiše ali vile in ga ravno tako draga plačala ko jahaško društvo. Zemlja, katera se hoče mestu podariti, ni nič vredna ker bodo štiri ceste peljale preko nje v jahališče.

Mestni odbornik Valentincič zagovarja odsekove predloge. On misli, da se prenaredba zadnjih sklepov ne zahteva zaradi slovenskih napisov, ker je njemu privatno načelnik jahaškega društva gosp. Emerich Mayer sam izjavil, da nema nič proti slovenskim napisom.

Pri glasovanji pa se vsprejme z veliko večino predlog g. Ludovika Ravnharja in se potem seja sklene.

Domæce stvari.

(Pisateljsko podporno društvo) ima jutri ob 6 uri zvečer svoj redni občni zbor. Društvenike vabimo, da pridejo vsaj v tolikem številu, da bo mogel sklepati občni zbor. K sklepnosti treba 15 društvenikov.

— (Na vseučilišči Dunajskem) izvoljen je na juridični fakulteti profesor cerkvenega prava dr. Josip vitez Čižman, rodom Kranjec, dekanom za prihodnje šolsko leto.

— (Gosp. Ivan Plantan), naš rojak, notarijatski kandidat na Dunaji, izvršil je te dni notarijatski izpit z izvrstnim vspehom. Ker se ta dolgo let v tujini živeč domoljub misli naseliti mej Slovenci, smemo biti veseli, da se vrača mej nas mož, ki je, akoravno mnogo časa mej Nemci živeč, ohranil si goreče domoljubje, tako da bode marsikateremu skrhanemu domoljubu, kakor se jih nekaj nahaja v dolenskej metropoli, ki je rojstno mesto g. Plantana, lahko služil v posnemovalen vzgled.

— (Deželni odbor v Gorici) imenoval je Al. Cotiča, ki je zvršil vino- in sadarsko šolo v Klosterneuburgu z odličnim vspehom, pomočnim učiteljem na dež. kmetijski šoli, slov. oddelek.

— (O dolenski volitvi) piše se nam iz Rudolfovega: Neki Metličan, po imenu Crnič, diurist v Metliki, je tukaj pravil, da Proseneč le gmotne koristi pri svoji agitaciji za Šukljeja išče, da je proti železnici, ker je cestni načelnik in kot tak si veliko „zasluži“ in da upa, da dobi po Šukljeju in Winklerji (kakor Šusteršič) c. k. pošto. Dalje je Črnič rekel, da on pozna pet Metličanov, ki so Šukljeja volili, ki pa nemajo nobene volilne pravice, ker neso Avstrijci, nego Hrvatje, Žumberčani, in da on sam, kot šesti izmej teh, tudi ni Avstrijec, pa da so mu dali volilno pravico, samo da je Šukljeja volil. Pred 3 leti je bilo 62 volilcev iz Metlike, in ko smo Proseneču vprašali, je li so vsi prišli, je odgovoril: vsi, še ženske. Od kod zdaj hkrati 134 upisanih volilcev?

— („Politik“) ima v prilogi k št. 169 dopis iz Ljubljane o dolenski volitvi. Konec dopisa slov: „Splošno se obžaluje, da posredovanje najizkušnejših pristašev, da celo, ekcelence grofa Hohenwarta ni mogla odvrniti barona Winklerja od nesrečne ideje: usiljevanje dosedaj vedno jedinim slovenskim poslancem obče nepriljubljeno in malo zanesljivo osobo, ter se tako v deželi popolnem osamiti. Vsa tukaj izhajajoča politička glasila, zastopajoča razna strankarska stališča: Slov. Narod, „Slovenec“, „Novice“, „Slovan“ soglasno obsojajo politiko, katere sedaj vidui smoter je razcepilje narodne stranke, soglasno pa tudi obsojajo zagriz-

nost, zlobnost in prepričljivost vladnega „Ljubljanskega lista“, kateri je dejelna vlada tudi ustanovila.“

— („Kres“ Sokolov) privabil je kakor druga leta, tudi letos jako veliko občinstva na gorenji Rožnik. Ko se je začal na njivi pod cerkvijo veliki kres, bilo je vse polno ljudij okoli cerkve, a dohajali so vedno še kar tolpo. Saj je bil počeni prizor pa tudi jako lep. Razen „Sokolovega kresa“ in lepih a preredkih raket, gorelo je vse polno kresov po gorah: Na Zaplati, pod Grebenom, na Vranščici, na Šmarni gori, pri sv. Primoži, pri sv. Katarini, pri sv. Lovrenci na Dobrovi, na Krimu, na Kureščku, na Golem, na Žlostni gori, na Golovci, na Gradu in na hribih za Savo itd., posebno veliko pa na barji Ljubljanskem. Občinstvo radovalo se je krasnega prizora in obilnih kresov, ki so dokazovali, da se še držimo starodavnih običajev.

— (Šišenska Čitalnica) priredi s prijaznim sodelovanjem slavnih društev „Sokola“ in „Slavca“ v proslavo slovanskih blagovestnikov srečega Cirila in Metoda v dan 5. julija t. l. slavnost s cerkvenim opravilom v domači cerkvi zjutraj ob 9. uri in ljudsko veselico pri Koslerji, katerej bode obseg: slavnostna beseda, telovadba, streljanje za dobitke, plezanje na „mlaj“, tehtanje, razne igre za mladino, spuščenje velikega balona, razsvetljava, umeteljni ogenj in godba domačega pešpolka baron Kuhn. Podrobnostni program sledi.

— (Vabilo.) Celjsko učiteljsko društvo bodo v 2. dan julija ob 4. uri popoldne v Celji, v okoliškem šolskem poslopiji, zborovalo. V obravnavnem sporedru je mej drugim „Razdelitev“ realne tvarine na posamična šolska leta v jedno-, dvo- do petrazrednih ljudskih šolah. Pričakuje se, da radi važnosti obravnav nobeden ud ne izostane. K prav živahnemu skupnemu delovanju vabi odbor.

— (Ustrelil) se je 22. t. m. ob 10. uri po noči pred Rozmanovo prodajalico v Šmarji kmetski fant Jože Strus. Najprej ustrelil je trikrat v zrak, da bi ljudi strašili, četrtekrat pognal si je kroglo v čelo in takoj se mrtev zgrudil. Jože Strus bil je znan razgrajač, pa je to storil menda v zblaznelosti.

— (Krajčeve „Narodne bibliotek“) izšel je 18. snopič. Vsebina: Spisi Andrejčevega Jožeta II. Matevž Klanier. Spiritus Familiaris. Zgodovina motniškega polža Gregelj Koščenina. Andrejčevega Jožeta spisi so že popolnem pošli, zatorej bode marsikom ugajalo, da si polni svojo knjižnico s Krajčeve „Narodno biblioteko“, katere posamičen snopič stoji le 15 kr.

— (Banka „Slavija“) sklenila je v mesecih januar, februar in marec t. l. 11.670 novih zavarovanj za 13.278.993 gld. 96 kr. kapitala ter je za to prejela 362.393 gld. 70 kr. zavarovalnine in pristojbin. Za škode plačala je v teh treh mesecih 86.938 gld. 95 kr. Denarni promet osrednje blagajnice iznašal je 1.780.311 gld. 64 kr. V posojilnicah bilo je v tem času naloženih 366.198 gold. 74 kr., na zemljišča posojenih pa 570.623 gld. 41 kr. Gasilne brizgalnice dobilo je šest občin. — Samoupravna društva za zavarovanje pokojnin postajajo od dne do dne bolj priljubljena. Dokaz temu je, da štejejo do konca marca 1885 že 1236 členov, ki so skupno zavarovali 140.945 gld. 52 kr. pokojnin in zato obvezali se uplačati 502.416 gld. 13 kr. ulog. — Tudi zastopniški pokojninski fond se izdatno in hitro množi, kajti koncem marca t. l. imel je že 52.428 gld. 65 kr. premoženja.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Praga 24. junija. Prager Zeitung: Romarski vlak namenjen v 28. in 29. dan t. m. na Velegrad, kjer razsajajo kužne bolezni, iz zdravstvenih ozirov ustavljen.

Madrid 24. junija. Odpislanci Madridskih trgovcev zahtevali so od kralja, da uniči dekret, s katerim se je konstatovala kolera v Madridu, ker ta dekret dela škoda trgovskemu stanu. Kralj je odvrnil, da dekreta ne more razveljaviti, ker je žalivo že res kolera v Madridu.

Častiti gospodje volilci Kranjskega, Loškega in Tržiškega volilnega okraja.

Dopisi, kateri so došli centralnemu volilnemu odboru v Ljubljani in tudi meni, spričujejo, da namavajo častiti gospodje volilci tamoznjega volilnega okraja v slučaju druge volitve za državni zbor, mene za poslanca voliti.

Zaupanje, katero meni častiti gospodje volilci s tem dokazujojo, je meni v največjo čast, in jim zato izrekam svojo najprisršnjo zahvalo. Ker se pa posel dejelnega odbornika, ki mi ga je dejelni zbor naklonil, nikakor ne more vspešno opravljati, ako se mora ob času državnega zбора skoro pol leta pretrgati, zato ne morem prevzeti kandidature za državnega poslanca, in to očitno izjavljam, da bi se pri volitvi glasovi ne cepili.

Zagotovljam pa častite gospode volilice, kateri so me počastili s svojim zaupanjem, da mi bode to ostalo vedno v hvaležnem spominu, in da budem na svojem mestu delal z vso svojo močjo v korist naše drage domovine.

V Ljubljani, 24. junija 1885.

Oton Detela,
deželni poslanec in deželni odbornik.

Razne vesti.

* (Serajevo) Prvostolnica nove Avstrije v Bosni napreduje hitro in procvita očividno. Ljudski popis je dokončan. Serajevo broji sedaj 27.028 prebivalcev, meji temi 15.000 Mohamedancev.

* (Polž — sovražnik tičem pevcev.) Skoraj imajo prav naši otroci, kadar se groze nad polžem: „Polž, polž, pokaži roge, če ne bom tebi in tvoji materi hišo ubil!“ Kdo bi si bil pa kdaj tudi mislil, da bomo počasnega polža še proglašili škodljivcem naših tičev pevcev. Zaniknež ni sicer urenen, a potuhnen tihotapek, ki lazi in preži na tičja jajca. Prijatelj našim tičem piše o njem: Na drevusu zapazim ščinkovca, kateri se z živežem v kljunu zaletava vedno v jedni in isti kraj pod drevo, ne da bi mogel oddati nabранo hrano. Pohitit tja kaj v senco pod drevo, kar zagledam v travu tičje gnezdo in v njem — čujte! — počasnega polža. Drzoviti nesramnež čepi in sedi v sredi gnezda ter mirno srka drobne jajčke. Od peterih jajec posrebal je hudobnež jedno že popolnem, drugo pa do polovice. Ne pomicjam si dolgo, ubijem hudodelca za kazen rekoč: glava za glavo, odstranim jajčne ostanke, položim očejena ostala tri jajca v gnezdo in odstopim malo na stran. Na svojo veliko radost se uverim, da je bilo moje delo materi ščinkovki prav po godu in ložje potem pri senci. Uboga tica valila je zopet dalje. K tej povesti pač treba do stavka: „Se non e vero, e ben trovato.“

Za vnamo porabo. Proti protinu in trganju, bolečinah po udih in vsakovrstnih unetjih pokazalo so je posebno uspešno Moll-ovo „Francoško žganje“. Steklonica stane 80 kr. Vsaki dan ga razpoložja po poštrem po vzetju A. Molla, lekarin in c. kr. dvorni založnik na Dunaju, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečeno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znakom in podpisom.

12 (11 4)

Zahvala.

Gospod A. Ditrih, tukajšnji trgovec, hišnik itd., daroval je za revno mladino tukajšnje šole 3 sklade papirja, 12 zvezkov svinčnikov, 2 zvezka držal in 2 škatljice peres; podpisano vodstvo se blagemu dobrotniku v svojem imenu obdarovancev najsrčnejše zahvaljuje.

Vodstvo štirirazredne ljudske šole v Vičavi,

dne 22. junija 1885.

Kasp. Gasperi,
šolski vodja.

Eksekutivne dražbe.

(Iz uradnega lista.)

3. eks. drž. pos. Matke Plečnika iz Hotederšice, 22 gld., 18. julija na Vrhniku. 1. eks. drž. pos. Matije Gerbiča iz Ulaka, 1668 gld., 16. julija v Logatci. 3. eks. drž. pos. Janeza Kristanca iz Mož, 1093 gld., 14. julija iz Kraja. 1. eks. drž. pos. Simona Trevna iz Godoviča, 5180 gld., 18. julija v Idriji. 1. eks. drž. pos. Pavla Heršča iz Martinovega potoka, 2800 gld., 18. julija v Logatci. 1. eks. drž. pos. Jerneja Šrebernika iz Cerknica, 810 gld., 16. julija v Logatci. 1. eks. drž. pos. Franca Turka z Malega Brda, 850 gld., 10. avgusta v Senožetah. 1. eks. drž. pos. Janeza Dvornika iz Krške vase, 23.645 gld., 15. julija na Krškem. 3. eks. drž. pos. Alojzijo Ararem iz Velike Lašne, 610 gld., 27. junija v Kamniku.

Tujci:

23. junija.

Pri **Monu**: Bastolz iz Milano. — Spitzer z Dunaja. — Bednarz in Hardek iz Trsta. — Supljina iz Istre. Slane iz Siska. — Dr. Poznik, Pauser, Vertači iz Novega mesta. — Chačić iz Tržiča.

Pri **Malici**: Richer, Striker z Dunaja. — Tschopp iz Kočevja.

Pri **avstrijskem cesarju**: Repič iz Cirknica. — Weiss iz Rožnega dvora.

Tržne cene v Ljubljani

dne 24. junija t. l.

Pšenica, hktl.	gl. kr.	Špeh povojen, kgr.	gl. kr.
Rež,	536	Surovo maslo,	85
Ječmen,	487	Jajce, jedno	2
Oves,	357	Mleko, liter	8
Ajda,	471	Goveje meso, kgr.	64
Proso,	585	Televje	56
Koruza,	50	Svinjsko	66
Krompir,	352	Košturnovo	38
Leča,	8	Pisanec	30
Grah,	8	Golob	17
Fižol,	850	Sen, 100 kilo	160
Maslo,	94	Slama, ...	169
Mast,	82	Drvna trda, 4 metr.	720
Špeh frišen,	54	mehka, ...	5

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Veetrovi	Nebo	Močrina v mm.
23. junija	7. zjutraj	739.16 mm.	11.0°C	sl. svz.	jas.	
	2. pop.	738.98 mm.	16.0°C	sl. vzh.	obl.	0.00 mm.
	9. zvečer	738.52 mm.	13.4°C	sl. vzh.	obl.	

Srednja temperatura 13.5°, za 5.3° pod normalom.

Dunajska borza

dne 24. junija t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

Papirna renta	82	gld.	50	kr.
Srebrna renta	83	"	10	"
Zlata renta	108	"	50	"
5% marčna renta	99	"	15	"
Akcije narodne banke	858	"	—	"
Kreditne akcije	28	"	25	"
London	124	"	25	"
Srebro	—	"	—	"
Napol.	9	"	85	"
C. kr. cekini	5	"	87	"
Nemške marke	60	"	95	"
4% državne srečke iz 1. 1854	250	gld.	128	"
Državne srečke iz 1. 1864	100	gld.	167	"
4% avstr. zlata renta, davka prosta	108	"	50	"
Ogrska zlata renta 4%	99	"	30	"
papirna renta 5%	92	"	90	"
5% štajerske zemljišč odvez oblig	104	"	—	"
Dunav reg. srečke 5%	100	gld.	116	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	123	"	50	"
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	113	"	75	"
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	106	"	—	"
Kreditne srečke	100	gld.	175	"
Rudolfove srečke	10	"	75	"
Akcije anglo-avstr. banke	120	"	98	"
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	201	"	90	"

Slomšekovih zbranih spisov IV. knjiga:

„RAZLIČNO BLAGO“,</h3